

PAUTA

És cert que la cultura és una eina molt important —nosaltres diríem que bàsica— perquè un poble arribi a descobrir el seu valor. És cert també que la cultura no és una sola via, sinó una àmplia confluència de vies que la vehiculen i la nodreixen. Això ho hem dit repetidament. Allò que potser no hem dit suficientment és que la cultura, aïllada del context social en què es produeix, esdevé una peça morta, tal vegada decorativa, però sense operativitat ni missatge. I aquesta dissecció es produeix, de fet ho véiem a casa nostra constantment. Com que hom hi veu en la cultura un perill —el perill que la gent es desvetlli al diàleg i a la interrogació—, doncs se li tallen les arrels i es posa en un gerro amb aigua en la millor sala de casa. Naturalment aquesta flor es mustigarà, no donarà fruit. I cal anar més lluny, aprofundir sempre més. Encara que algú digui que això és política. Només el coneixement dóna la mesura de l'amor. De què pot servir-nos relatar un fet si n'amaguem la motivació? Si diem, per exemple, que els homes del s. XVIIIè. eren tremendament bèlics però no expliquem tot seguit les seves angoixes econòmiques, veritablement no diem res. A no ser que estem manipulant la història, o sigui l'home. I això també és política, política antípoda al model original grec.

Amb el nostre vehicle humil però ple de pretensions, nosaltres volem accomplir el projecte: una història integradora, amb tots els matisos possibles. Per això escrivim amb llapis, o sigui, que admetem els errors i acceptem els canvis. És una forma d'estar sempre al costat del motor de la història, o sigui del poble.

En aquesta edició dediquem diverses pàgines al projecte d'un museu per a Riudoms; hi escriuen persones de la talla d'un Dr. Maluquer, organitzador de l'Institut d'Arqueologia, a Barcelona, fundador de la revista "Pyrenae", continuador de l'escola de Bosc i Gimpera, renovador de la prehistòria peninsular i autor de diversos llibres. Ampliant contingut Josep M.ª Santamaria lliga el fet històric amb el fet social —allò que dèiem al principi—, i van per aquest camí el Riu i el Virgili, amb temes d'indubtable oportunitat. Altres temes configuren la pauta d'aquest febrer. L'art, un motiu de reflexió, per exemple. I les biografies de riudomencs per a la història. Qui ens havia de dir que en teníem tants! Ignorants del nostre fons, ho limitaven tot a quatre personatges clàssics. Tan de bo que la cita de Vives, que ens fa Santamaria, pugui ser una realitat. Per aquí anem.